

In een kastje van hout
zit een vogel op eitjes
als waren ze van goud.

Zo stil,
zo zachtjes,
zo ongelooflijk zoet
worden ook ideetjes
in mijn hoofd uitgebreed.

Al een poosje,
al een eindje,
ken ik een lief konijntje.
Van pels zo zacht,
een konijntje
dat altijd naar me lacht.

Daar word ik vrolijk van,
zo happy,
zo blij,
van dat konijntje van mij.

En weet je wat?
Als het mocht,
at ik het smakelijk op.
Maar dat kan ik niet doen.
Dus geef ik het af en toe
een smakkelijke ...

Soms is iemand buitengewoon,
ook al denk je van niet.
Het zit onder een laagje vel.
Het is iets wat je niet ziet,
maar het is er wel.

En soms komt het eruit,
vanzelf of van het krabben.
Dan breekt het uit,
komt het los,
floept het aan.

Druppelsgewijs
of als uit een vulkaan.